

RECHTBANK DEN HAAG

Zittingsplaats Den Haag

PV/cd

Zaak-/rolnr.: 11888427 RL EXPL 25-17378

2 april 2026

Vonnis van de kantonrechter in de zaak van:

Stichting Naleving CAO voor Uitzendkrachten,

gevestigd te Barendrecht,

eisende partij,

hierna te noemen: SNCU,

gemachtigde: mr. J.A. Abraha,

tegen

██████████
wonende te Den Haag,

gedaagde partij,

hierna te noemen: ██████████

gemachtigde: mr. E. Spijjer.

1. Procedure

1.1. De kantonrechter heeft kennis genomen van de volgende stukken:

- de dagvaarding van 5 september 2025 met producties 1 tot en met 45;
- de conclusie van antwoord met productie 1;
- de brief van SNCU van 5 februari 2026 met aanvullende productie 46,
- de aantekeningen van de mondelinge behandeling van 16 februari 2026 ende tijdens die zitting namens partijen overgelegde schriftelijke spreekantekeningen.

2. Feiten

2.1. SNCU, opgericht door werknemers- en werkgeversorganisaties, ziet onder meer toe op correcte naleving van de ABU-cao, de NBBU-cao en de SFU-cao. Ten behoeve daarvan verricht SNCU controles bij bedrijven. Bij haar oprichting zijn aan SNCU bevoegdheden toegekend die haar in staat stellen deze controles uit te voeren. Deze bevoegdheden staan opgenomen in de statuten van SNCU en in Reglement I en II bij de statuten. De activiteiten van SNCU worden gecontroleerd door de Commissie Naleving CAO voor Uitzendkrachten (hierna: CNCU).

2.2. Artikel 9 lid 2 en 4 van Reglement II bepalen het volgende:

Artikel 9: Schadevergoedingen

(..)

2. Indien een uitzendonderneming na ingebrekestelling door of namens de SNCU gedurende tien werkdagen volhardt bij het niet naleven van de CAO's op de in de ingebrekestelling vermelde punten, is zij (.) verplicht aan de SNCU een door het bestuur te bepalen schadevergoeding te

betalen. Het bestuur heeft een beleid vastgesteld inzake een gestaffelde schadevergoedingsmethodiek ( ). Deze methodiek houdt rekening met de aard, de omvang en de duur van de niet-naleving. Daarnaast kan rekening worden gehouden met de mate waarin die uitzendonderneming alsnog achterstallige verplichtingen jegens zijn personeel nakomt dan wel zekerheid stelt voor een correcte naleving van de CAO's. ( )

(.)

4. Indien een uitzendonderneming is gesommeerd herstelbetalingen aan uitzendkrachten te verrichten kan de werkorganisatie, na goedkeuring van de SNCU, besluiten aan de uitzendonderneming de verplichting op te leggen een bedrag ter gelijke hoogte van het met de herstelbetalingen gemoeide bedrag aan SNCU te betalen als aanvullende schadevergoeding indien, a) de uitzendkrachten op wie dat deel van het met de herstelbetalingen gemoeide bedrag betrekking heeft na aantoonbare inspanning door de uitzendonderneming in redelijkheid niet langer traceerbaar zijn door de uitzendonderneming,

b) de kosten of inspanningen die met het verrichten van de herstelbetalingen gemoeid zijn in redelijkheid niet in verhouding staan tot het met de herstelbetalingen gemoeide bedrag,

c) andere zwaarwegende belangen zulks rechtvaardigen. ( )

2.3. In 2004 is Venlo Group B.V. (hierna: Venlo Group) opgericht. Volgens de gegevens van het Handelsregister van de Kamer van Koophandel (KvK) was de oorspronkelijke statutaire naam van Venlo Group Euro Start Uitzendbureau B.V. en waren de handelsnamen van Venlo Group in het verleden Euro Start Uitzendbureau, Euro Start Uitzendbureau B.V. en Euro Start Handiop Uitzendbureau. Vanaf 1 januari 2022 (tot aan haar ontbinding) was de hoofdvestiging van Venlo Group blijkens het Handelsregister gevestigd aan de Goeverneurlaan 575 in Den Haag.

2.4. [REDACTED] was van 22 oktober 2010 tot 1 januari 2022 de enige bevoegde bestuurder van Venlo Group. Vanaf 1 januari 2022 was Stichting Administratiekantoor Oranje (hierna: Stichting Oranje) de enige bevoegde bestuurder van Venlo Group. Tot 1 december 2022 was [REDACTED] de enige bevoegde bestuurder van Stichting Oranje. Vanaf 1 december 2022 was de heer [REDACTED] de enige bevoegde bestuurder van Stichting Oranje. Op 13 februari 2023 is hij afgetreden als bestuurder van Stichting Oranje. Sindsdien heeft Stichting Oranje geen bestuurder meer gehad.

2.5. SNCU heeft Venlo Group op 19 april 2022 per brief geïnformeerd dat zij is geselecteerd voor een onderzoek op de naleving van de CAO voor uitzendkrachten (hierna: de CAO). In de brief is verzocht om in het kader van het onderzoek een selectie van administratieve documenten aan te leveren. De brief is gericht aan het adres Weteringkade 77 A in Den Haag. Het onderzoek had volgens de brief betrekking op de periode van 1 april 2020 tot en met 31 mei 2021. In verdere correspondentie is als onderzoeksperiode 11 juli 2020 tot en met 31 mei 2021 vermeld.

2.6. Venlo Group heeft op 27 april 2022 een brief gestuurd naar SNCU. In deze brief, die begint met de opmerking "Graag kom ik terug op uw bericht van 19 april 2022", heeft Venlo Group het standpunt ingenomen dat zij geen uitzendbureau is. De brief vermeldt als vestigingsadres van Venlo Group het adres aan de Weteringkade 77 A in Den Haag.

2.7. SNCU heeft Venlo Group op 24 mei 2022 per brief verzocht haar stelling dat zij geen uitzendbureau is te onderbouwen. In reactie daarop heeft Venlo Group op 31 mei 2022 per brief een nihil aangifte loonheffing voor het aangiftetijdvak januari 2020 gestuurd. De brief vermeldt opnieuw als vestigingsadres van Venlo Group het adres aan de Weteringkade

---

77 A in Den Haag. SNCU heeft hierop per brief van 13 juni 2022 geantwoord dat deze nihilaangifte niet de relevante onderzoeksperiode betreft en verzocht om nihilaangiften voor de periode van april tot en met december 2020. Venlo Group heeft hierop op 29 juni 2022 per brief nihilaangiften loonheffing gestuurd voor de tijdvakken april 2020 tot en met december 2020.

2.8. SNCU (althans CNCU) heeft op 27 maart 2023 naar aanleiding van de ontvangst van een deel van de gevraagde gegevens een gegronnd vermoeden van niet-naleving van de cao vastgesteld. SNCU heeft controle-instantie Providius ingeschakeld voor een nader onderzoek naar de naleving van de cao door Venlo Group.

2.9. Providius heeft de controle op 31 augustus 2023 uitgevoerd. Op 28 september 2023 heeft Providius van deze controle een definitieve rapportage opgesteld waarin is aangegeven op welke onderdelen tijdens de onderzoeksperiode cao-overtredingen zijn geconstateerd. Op basis van die overtredingen heeft Providius berekend dat de indicatieve materiële benadeling van de (ex-)medewerkers van Venlo Group € 40.868,- bedraagt. In het rapport staat dat [REDACTED] vertegenwoordiger is en de heer [REDACTED] (hierna: [REDACTED]) aanspreekpunt van Venlo Group is. Het rapport is diezelfde dag per e-mail verzonden naar de e-mailadressen [REDACTED]@hotmail.com en [REDACTED].

2.10. SNCU heeft Venlo Group op 24 oktober 2023 naar aanleiding van de bevindingen van het onderzoek door Providius per brief gesommeerd om – door middel van het ondertekenen van een door SNCU opgestelde verklaring – onder meer te verklaren dat zij de cao volledig zal naleven, de afwijkingen van de cao met terugwerkende kracht zal herstellen en volledige medewerking zal verlenen aan een hercontrole. De brief is gericht aan het adres Weteringkade 77 A in Den Haag.

2.11. Ondanks een aanmaning op 14 november 2023 en een ingebrekestelling op 5 december 2023 heeft Venlo Group de verklaring niet ondertekend. In de ingebrekestelling heeft SNCU aangegeven dat een schadevergoeding van € 32.775,- wordt opgelegd als Venlo Group blijft weigeren mee te werken. Bij brief van 30 april 2024 heeft SNCU aanspraak gemaakt op deze schadevergoeding. SNCU heeft deze brieven gericht aan het adres Weteringkade 77 A in Den Haag.

2.12. De gemachtigde van SNCU heeft [REDACTED] op 23 december 2024 per e-mail(brief), tevens verstuurd naar het e-mailadres [REDACTED]@com, bericht dat Stichting Oranje als bestuurder persoonlijk in een procedure zal worden betrokken indien de materiële benadeling en de schadevergoeding niet worden voldaan. Op 27 december 2024 heeft [REDACTED] hierop gereageerd met een e-mail verzonden vanaf het e-mailadres [REDACTED]. In deze e-mail, waarin hij voormeld e-mailadres in de cc heeft opgenomen, schrijft hij dat begin 2024 alle benodigde mutaties zijn uitgevoerd en de bijbehorende betalingen zijn voldaan.

2.13. Venlo Group is op 7 april 2025 door de KvK ontbonden. Stichting Oranje is op 23 april 2025 door de KvK ontbonden.

3. Geschil

3.1. SNCU vordert – samengevat – om [REDACTED] te veroordelen tot (na)betaling van:

- I. € 40.868,- aan de betrokken uitzendkrachten, na ommekomst van vier weken na betekening van het vonnis, althans een in goede justitie te bepalen tijdstip,
- II. € 32.755,- aan SNCU, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf het moment van verschuldigdheid,
- III. het niet binnen vier weken na betekening van het vonnis, althans het in goede justitie te bepalen tijdstip, nabetaalde gedeelte van het onder I genoemde bedrag aan SNCU,
- IV. € 1.828,83 aan SNCU, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf de dag van verschuldigdheid,
- V. de proceskosten, eventueel te vermeerderen met de wettelijke rente.

3.2. SNCU legt aan haar vordering – samengevat – het volgende ten grondslag. Venlo Group heeft de cao niet correct nageleefd, wat heeft geleid tot een materiële benadeling van € 40.868,- van haar ex-werknemers. Venlo Group is na ingebrekestelling door SNCU niet alsnog overgegaan tot naleving van de cao. Op grond van artikel 9 lid 2 van Reglement II is zij hierdoor een schadevergoeding verschuldigd, waarvan de hoogte door SNCU is vastgesteld op € 32.775,-. Op basis van beleid vastgesteld door het bestuur is SNCU bovendien gerechtigd om het bedrag aan materiële benadeling als een aanvullende schadevergoeding op te leggen. Daarnaast heeft SNCU tot een bedrag van € 1.828,83 inclusief btw aan kosten gemaakt om haar vorderingen buiten rechte betaald te krijgen. [REDACTED] heeft, als voormalig (middellijk) bestuurder van Venlo Group, onrechtmatig gehandeld door te bewerkstelligen of toe te laten dat Venlo Group, ondanks het feit dat zij vanaf het moment van aanschrijving door SNCU over voldoende middelen beschikte, niet is overgegaan tot nabetaaling aan de uitzendkrachten of het treffen van voorzieningen voor deze nabetaaling. Hieruit moet worden aangenomen dat sprake is van betalingsonwil, waarvan [REDACTED] een persoonlijk ernstig verwijt treft. Meer in het algemeen wordt [REDACTED] verweten dat hij in de hoedanigheid van enig (middellijk) bestuurder (-) het onderzoek van SNCU opzettelijk heeft gefrustreerd en vertraagd door een wirwar aan vennootschappen te creëren, handelsnamen veelvuldig te wijzigen en steeds bestuurswisselingen door te voeren, (-) structureel heeft geweigerd om de cao na te leven, (-) niet inhoudelijk heeft gereageerd op enig bericht van SNCU en (-) Venlo Group zonder formeel bestuurder heeft achtergelaten met als gevolg dat zij door de KvK is ontbonden. [REDACTED] wist of had behoren te begrijpen dat zijn handelen tot gevolg zou hebben dat Venlo Group haar verplichtingen niet zou nakomen en ook geen verhaal zou bieden voor de als gevolg daarvan optredende schade. Om deze reden kan [REDACTED] een persoonlijk ernstig verwijt worden gemaakt voor de ontstane situatie en is hij aansprakelijk.

3.3. [REDACTED] concludeert tot afwijzing van de vorderingen van SNCU, met veroordeling van SNCU in de proceskosten. Hij betwist de omvang van de gestelde tekortkoming van de cao en het bestaan van schade. Ook betwist hij dat SNCU een vordering heeft op Venlo Group. [REDACTED] stelt daarnaast dat Venlo Group de door SNCU gevraagde correcties al heeft uitgevoerd door de gewenste salarismutaties door te voeren en te betalen. [REDACTED] betwist ook dat hij na 1 januari 2022 feitelijk bestuurder was van Venlo Group, en na 1 december 2022

---

van Stichting Oranje, en dat hem een persoonlijk ernstig verwijt kan worden gemaakt van de verweten gedragingen. Tot slot betwist hij de hoogte van de buitengerechtelijke kosten.

4. Beoordeling

Venlo Group heeft de cao niet nageleefd

Materiele schadelast

4.1. [REDACTED] betwist niet dat Venlo Group de cao niet correct heeft nageleefd. Hij betwist wel de omvang van de door SNCU gestelde tekortkoming van de cao, maar deze betwisting is onvoldoende gemotiveerd. Hij heeft de hoogte van de door Providius vastgestelde materiële schadelast niet concreet betwist en evenmin een tegenberekening overgelegd. Daarbij komt dat [REDACTED] onder verwijzing naar de e-mail van Huisman van 27 december 2024 stelt dat Venlo Group de "door SNCU gestelde tekortkomingen die voortvloeien uit het onderzoek" begin 2024 heeft gecorrigeerd. Dat dit herstel zou hebben plaatsgevonden, is door SNCU gemotiveerd betwist en door [REDACTED] op geen enkele wijze onderbouwd. Daarvan kan dan ook niet worden uitgegaan. Wel wordt voor de verdere beoordeling ervan uitgegaan dat Venlo Group door het niet naleven van de cao haar ex-werknemers voor € 40.868,- heeft benadeeld

Forfaitaire schadevergoeding

4.2. [REDACTED] betwist dat SNCU een vordering op Venlo Group heeft voor zover het gaat om de schadevergoeding van € 32.775,- (zo begrijpt de kantonrechter althans). Volgens [REDACTED] is Venlo Group niet, althans onvoldoende in de gelegenheid gesteld om zich te verweren tegen de constatering van Providius en SNCU. [REDACTED] stelt in dit verband dat SNCU diverse correspondentie niet, althans niet aan het juiste (e-mail)adres of de juiste persoon heeft verzonden. Het betreft volgens hem onder meer de brief van 19 april 2022 (onjuist adres), de kennisgeving van het gegronde vermoeden van niet-naleving van de cao's (niet verstuurd), de rapportage van Providius (onjuist e-mailadres) en de brieven van 24 oktober 2023, 14 november 2023, 5 december 2023 en 30 april 2024 (onjuist adres).

4.2.1. Uit het antwoord van 27 april 2022 van Venlo Group aan SNCU volgt dat de brief van 19 april 2022 Venlo Group in ieder geval heeft bereikt.

4.2.2. Dat het gegronde vermoeden van niet-naleving van de cao op 27 maart 2023 niet aan Venlo Group kenbaar zou zijn gemaakt, is voor de beoordeling niet relevant. Vast staat immers dat Venlo Group in ieder geval nadien op de hoogte is geraakt van de constatering dat tot een bedrag van € 40.868,- cao-overtredingen hebben plaatsgevonden. [REDACTED] heeft namelijk niet betwist dat de e-mailadressen die in het rapport van Providius worden genoemd en waarnaar het rapport is verzonden, door Venlo Group zelf zijn verstrekt. Deze e-mailadressen waren in ieder geval nog in gebruik op 27 december 2024, toen [REDACTED] vanaf zijn e-mailadres aan de gemachtigde van SNCU berichtte dat de tekortkomingen door Venlo Group begin 2024 waren hersteld. Daarbij heeft hij het e-mailadres van [REDACTED] in de cc opgenomen, hetgeen niet voor de hand ligt als dat e-mailadres op dat moment niet meer in gebruik was, zoals [REDACTED] heeft gesteld. Daarom wordt ervan uitgegaan dat ook het rapport van Providius Venlo Group heeft bereikt

4.2.3. Hoewel juist is dat de brieven van 24 oktober 2023, 14 november 2023, 5 december 2023 en 30 april 2024 zijn verzonden naar de Weteringkade 77 A en niet naar de Goeverneurlaan 575 in Den Haag, waar Venlo Group volgens het Handelsregister

toen wel was gevestigd, heeft [REDACTED] dit verweer (in feite namens Venlo Group) pas in deze procedure en eerst tijdens de zitting naar voren gebracht. Dit terwijl namens Venlo Group wel is gereageerd op de sommatie van de gemachtigde van SNCU van 23 december 2024 en door [REDACTED] een conclusie van antwoord is ingediend. Hierin is echter niet aangevoerd dat SNCU met betrekking tot de forfaitaire schadevergoeding geen vordering op Venlo Group zou hebben. Dat had wel voor de hand gelegen als deze brieven Venlo Group daadwerkelijk niet hebben bereikt. Daar komt bij dat [REDACTED] heeft gesteld dat sommige van deze brieven via een omweg wel bij iemand van Venlo Group zijn terechtgekomen en andere niet, zonder te concretiseren welke brieven Venlo Group wel of niet hebben bereikt. Venlo Group heeft in haar brief van 27 april 2022 en 31 mei 2022 bovendien zelf aangegeven dat het adres aan de Weteringkade 77 A in Den Haag het vestigingsadres van de onderneming betreft, terwijl in het Handelsregister ook destijds al het vestigingsadres op de Goeverneurlaan 575 in Den Haag stond. De kantonrechter is van oordeel dat [REDACTED] het, gelet op deze omstandigheden, niet bij een blote betwisting heeft kunnen laten. Daarom wordt aangenomen dat ook de brieven 24 oktober 2023, 14 november 2023, 5 december 2023 en 30 april 2024 Venlo Group hebben bereikt.

4.3 Op grond van artikel 9 lid 2 van Reglement II was SNCU, vanwege het voortduren van de benadeling van de ex-werknemers van Venlo Group, bevoegd een vergoeding van schade te vorderen en was Venlo Group gehouden deze schade aan SNCU te vergoeden. [REDACTED] betwist weliswaar dat sprake is van schade, maar deze betwisting hangt samen met zijn betwisting van de omvang van de cao-tekortkoming, waarvan hiervoor is geoordeeld dat deze onvoldoende is onderbouwd. Daarbij komt dat het bestuur van SNCU voor de berekening van de schadevergoeding een gestaffelde methodiek heeft vastgesteld, waarbij rekening wordt gehouden met de aard, de omvang en de duur van de niet-naleving. De hoogte van de schadevergoeding is daarmee niet uitsluitend afhankelijk van de omvang van de niet-naleving.

[REDACTED] is als bestuurder aansprakelijk jegens SNCU

4.4. De vraag is of [REDACTED] als voormalig (middellijk en onmiddellijk) bestuurder van Venlo Group, op grond van onrechtmatige daad voor de betaling van de materiele schadelast en de schadevergoedingen kan worden aangesproken nu Venlo Group per 7 april 2025 door de KvK is ontbonden.

Voor bestuurdersaansprakelijkheid is een persoonlijk ernstig verwijt vereist

4.5. Ter zake van de benadeling van een schuldeiser van een vennootschap door het onbetaald en onverhaalbaar blijven van diens vordering, zal naast de aansprakelijkheid van de vennootschap mogelijk ook grond kunnen zijn voor aansprakelijkheid van degene die als bestuurder (i) namens de vennootschap heeft gehandeld of (ii) heeft bewerkstelligd of toegelaten dat de vennootschap haar wettelijke of contractuele verplichtingen niet nakomt. In beide gevallen mag in het algemeen alleen dan worden aangenomen dat de bestuurder jegens de schuldeiser van de vennootschap onrechtmatig heeft gehandeld waar hem, mede gelet op zijn verplichting tot een behoorlijke taakuitoefening als bedoeld in artikel 2:9 BW, een voldoende ernstig verwijt kan worden gemaakt.

4.6 In de onder (ii) bedoelde gevallen kan de bestuurder voor schade van de schuldeiser aansprakelijk worden gehouden indien zijn handelen of nalaten als bestuurder ten opzichte van de schuldeiser in de gegeven omstandigheden zodanig onzorgvuldig is dat hem daarvan persoonlijk een ernstig verwijt kan worden gemaakt. Van een dergelijk ernstig

---

verwijt zal in ieder geval sprake kunnen zijn als komt vast te staan dat de bestuurder wist of redelijkerwijze had behoren te begrijpen dat de door hem bewerkstelligde of toegelaten handelwijze van de vennootschap tot gevolg zou hebben dat deze haar verplichtingen niet zou nakomen en ook geen verhaal zou bieden voor de als gevolg daarvan optredende schade.¹ Daarbij geldt dat een bestuurder die volledige zeggenschap heeft over de vennootschap slechts aansprakelijk is op grond van onrechtmatige daad indien er bij hem sprake is van betalingsonwil, en niet bij betalingsonmacht van de vennootschap. Degene die volledige zeggenschap heeft over de nalatige vennootschap dient aannemelijk te maken dat de vennootschap niet in staat is te betalen.²

4.7. Volgens SNCU is in het onderhavige geval sprake van een onder (ii) bedoeld geval.

Bekendheid met (de mogelijkheid van) de vordering is van belang

4.8. Ter beantwoording van de vraag of sprake is van bestuurdersaansprakelijkheid is het moment relevant waarop Venlo Group voor het eerst door SNCU is aangeschreven en bekend raakte met (de mogelijkheid van) een vordering van SNCU. Voldoende is dat de bestuurder ten tijde van het aan hem of haar verweten handelen of nalaten ernstig rekening had moeten houden met de mogelijkheid dat SNCU een vordering op Venlo Group zou hebben.³

4.9. De kantonrechter is met SNCU van oordeel dat hiervan reeds op 19 april 2022 sprake was. Vast staat dat SNCU Venlo Group op die datum heeft aangeschreven met de mededeling dat zij onderzocht zou worden op de naleving van de cao over de periode van 1 april 2020 tot en met 31 mei 2021 en dat Venlo Group deze brief heeft ontvangen. In verdere correspondentie is een kortere onderzoeksperiode vermeld, namelijk 11 juli 2020 tot en met 31 mei 2021. Ten tijde van deze eerste aanschrijving tot 1 december 2022 was [REDACTED] formeel middellijk bestuurder van Venlo Group.

4.10. Het is juist dat Providius op 28 september 2023, dus pas nadien, een rapport heeft opgesteld waarin de geconstateerde cao-overtredingen bij Venlo Group zijn vastgelegd. [REDACTED] stelt dat dit moment bepalend is voor de vraag vanaf wanneer ernstig rekening moest worden gehouden met een vordering wegens niet-naleving van de cao. De kantonrechter volgt hem hierin niet. SNCU heeft onweersproken toegelicht dat [REDACTED] tevens (feitelijk) bestuurder was van Uitzendplan en dat deze onderneming op 29 oktober 2019 is aangeschreven met de mededeling dat zij was geselecteerd voor een onderzoek op naleving van de cao en vervolgens niet heeft voldaan aan het verzoek om gegevens aan te leveren. In 2020 heeft Uitzendplan, na een vergelijkbaar onderzoek door en/of namens SNCU, een rapport heeft ontvangen waarin cao-overtredingen en de wijze van herstel zijn beschreven. Eveneens onweersproken is, althans door [REDACTED] zelf is in een andere procedure aangevoerd dat de uitzendkrachten van Uitzendplan in 2020 zijn overgeheveld naar Green Group B.V (hierna: Green Group) en naar Venlo Group. [REDACTED] moest er op dat moment al ernstig rekening mee houden dat Uitzendplan haar uitzendkrachten niet correct beloofde en heeft na de overheveling van uitzendkrachten naar Green Group en Venlo Group opnieuw nagelaten zorg te dragen voor een juiste toepassing van de cao. Green Group is vervolgens op 13 april 2021 ook aangeschreven met de mededeling dat zij was geselecteerd voor een onderzoek op naleving van de cao en heeft evenmin voldaan aan het verzoek om gegevens

---

¹ Hoge Raad 8 december 2006, ECLI:NL:HR:2006:AZ0758

² Hoge Raad 3 april 1992, ECLI:NL:HR:1992:ZC0564

³ Hoge Raad 4 april 2014, ECLI:NL:HR:2014:829

aan te leveren. De kantonrechter is daarom van oordeel dat onder deze omstandigheden [REDACTED] als bestuurder van Venlo Group feitelijk al bij het overhevelen van de uitzendkrachten in 2020 maar in ieder geval vanaf 19 april 2022 als middellijk bestuurder ernstig rekening had moeten houden met een mogelijke vordering van SNCU wegens het niet naleven van de cao⁴

4.11. [REDACTED] stelt dat hij na 1 januari 2022 geen actieve bemoeienis meer heeft gehad met Venlo Group omdat hij in die periode in Turkije verbleef en (ernstig) ziek was. Volgens [REDACTED] was hij ten tijde van de aanschrijving derhalve geen feitelijk bestuurder meer. Nog daargelaten dat deze stelling niet is onderbouwd, leidt dit niet tot een ander oordeel, nu hij op het moment van de aanschrijving formeel bestuurder was van Venlo Group via Stichting Oranje. Anders dan [REDACTED] suggereert maakt ook het feit dat in de brief van 19 april 2022 een onjuiste onderzoeksperiode is vermeld het voorgaande niet anders. Voor Venlo Group was immers duidelijk dat een onderzoek naar de naleving van de cao werd ingesteld. Het moment waarop ernstig rekening moest worden gehouden met een mogelijke vordering is daardoor niet verschoven. Bovendien werd nadien uitgegaan van een iets kortere onderzoeksperiode.

Aangenomen wordt dat sprake is van betalingsonwil en geen betalingsonmacht

4.12. [REDACTED] heeft niet betwist dat Venlo Group voor een mogelijke vordering van SNCU geen voorziening heeft getroffen. Evenmin is gebleken dat Venlo Group, zoals hiervoor is overwogen, de materiële schadelast op enig moment heeft nabetaald.

4.13. [REDACTED] heeft aangevoerd dat in 2022 sprake was van betalingsonmacht bij Venlo Group als gevolg van het besluit om de uitzendkrachten “*vanuit dat jaar vanuit Green Group te gaan inzetten*”. Ter onderbouwing van zijn standpunt heeft hij verwezen naar de jaarrekeningen van Venlo Group over 2020, 2021 en 2022. Nog daargelaten dat SNCU voldoende heeft aangevoerd om te twijfelen aan de juistheid en/of authenticiteit van deze jaarrekeningen, volgt daaruit het volgende. Uit de jaarrekening over 2021 blijkt dat Venlo Group dat jaar een verlies heeft geleden van € 174.523,-, bij een omzet van ruim € 2,4 miljoen. De personeelskosten bedroegen ruim € 1,9 miljoen en de totale activa en passiva bedroeg per 31 december 2021 € 438.557,-. Op die datum beschikte Venlo Group daarnaast over een eigen vermogen van € 18.151,- en liquide middelen ter hoogte van € 369.024,-. Uit de jaarrekening over 2022 blijkt dat over dat boekjaar geen sprake meer is van omzet, personeelskosten, activa/passiva of liquide middelen.

4.14. Dat dit het gevolg zou zijn van de overheveling van uitzendkrachten van Venlo Group naar Green Group, heeft [REDACTED] niet onderbouwd. Evenmin heeft hij zijn stelling onderbouwd dat deze overheveling reeds vóór 19 april 2022 heeft plaatsgevonden. Enig inzicht in wat er in de periode tussen 31 december 2021 en 19 april 2022 met de activa, het eigen vermogen en de liquide middelen is gebeurd heeft [REDACTED] ook niet gegeven. Uit alleen de overgelegde cijfers – iedere andere onderbouwing ontbreekt – kan dan ook niet worden afgeleid dat Venlo Group vanaf 19 april 2022 in betalingsonmacht verkeerde. Nu niet is gebleken van enige betalingsonmacht (SNCU betwist immers uitdrukkelijk dat hiervan sprake is), is de kantonrechter van oordeel dat [REDACTED] zonder terechte reden heeft verhinderd dat Venlo Group voorzieningen of reserveringen heeft gereserveerd en/of aan SNCU heeft betaald, waarmee sprake is van betalingsonwil.⁵

⁴ Vgl. Gerechtshof Den Haag 11 november 2025, ECLI:NL:GHDHA:2025:2304.

⁵ Hoge Raad 3 april 1992, ECLI:NL:HR:1992:ZC0564.

Als al sprake is van betalingsonmacht, is [REDACTED] daarvoor verantwoordelijk

4.15. Voor zover er al moet worden uitgegaan dat vanaf 19 april 2022 sprake was van betalingsonmacht, geldt dat dit het gevolg is van het feit dat de uitzendkrachten, en daarmee de activiteiten en inkomsten van Venlo Group, zijn overgeheveld naar Green Group en op enig moment het eigen vermogen en de liquide middelen zijn aangewend en ook de activa is verkocht. Ervan uitgaande dat al deze handelingen inderdaad hebben plaatsgevonden vóór 19 april 2022, dan geldt dat [REDACTED] op het moment daarvan nog formeel (middellijk) bestuurder was van Venlo Group. Vast staat dat Venlo Group op 7 april 2025 door de KvK is ontbonden, kennelijk omdat twee van de vier in artikel 2:19a lid 1 BW genoemde omstandigheden zich voordeden. Door de bij Venlo Group werkzame uitzendkrachten over te hevelen naar Green Group, het eigen vermogen en de liquide middelen aan te wenden en de activa te verkopen, heeft [REDACTED] zelf een situatie van een lege vennootschap gecreëerd. Dit terwijl hij toen uit het in opdracht van SNCU opgemaakte rapport van 6 mei 2020 inzake Uitzendplan reeds wist dat deze uitzendkrachten volgens SNCU niet conform de cao werden beloond.

4.16. Het is juist dat na het aftreden van [REDACTED] als (middellijk) bestuurder van Venlo Group [REDACTED] nog (middellijk) bestuurder van Venlo Group is geweest, maar [REDACTED] heeft geen valide verklaring gegeven voor het feit dat, volgens zijn eigen stelling, na maanden van inactiviteit in 2022 [REDACTED] per 1 december 2022 als bestuurder van Stichting Oranje is ingeschreven waarna hij nog geen drie maanden later is uitgeschreven. Venlo Group heeft daardoor vanaf 13 februari 2023 een onbestuurde stichting als bestuurder gehad, tot aan haar ontbinding (en die van Stichting Oranje) door de KvK.

4.17. Wat van het voorgaande verder ook zij, het is in ieder geval niet in geschil dat Venlo Group tot 1 december 2022 al verschillende brieven van SNCU had ontvangen met betrekking tot het onderzoek naar de naleving van de cao. Verdere correspondentie van SNCU in aansluiting op deze brieven was ook in redelijkheid te verwachten, gezien het feit dat Venlo Group gedurende de onderzoeksperiode (en dus ook over april tot en met december 2020) weldegelijk eigen personeel in dienst had – in deze procedure heeft [REDACTED] zich niet meer op het standpunt gesteld dat dit niet het geval zou zijn – en SNCU het niet eens was met het standpunt van Venlo Group dat zij geen uitzendbureau was. Het had, gezien dit alles, van [REDACTED] als (middellijk) bestuurder van Venlo Group verwacht mogen worden dat hij in ieder geval tot 1 december 2022 maatregelen zou treffen om ervoor te zorgen dat Venlo Group weer over voldoende middelen zou beschikken en/of te voorkomen dat Venlo Group verder zou 'leegraken', temeer omdat Venlo Group uitzendkrachten had overgenomen van een vennootschap die de cao niet correct toepaste. Door dit na te laten en Venlo Group als een vennootschap zonder enige activiteit achter te laten (en vervolgens te laten ontbinden), heeft [REDACTED] er willens en wetens voor gezorgd, althans in overwegende mate aan bijgedragen dat Venlo Group haar verplichtingen jegens SNCU niet meer kon nakomen en ook geen verhaal meer zou bieden voor de als gevolg daarvan ontstane schade.

De vorderingen worden toegewezen

4.18. Het voorgenoemde handelen (dan wel nalaten te handelen) is zodanig onzorgvuldig jegens SNCU dat [REDACTED] daarvan als bestuurder persoonlijk een ernstig verwijt kan worden gemaakt, zowel ten opzichte van SNCU als van de (ex-)werknemers van Venlo Group. [REDACTED] heeft daarmee onrechtmatig gehandeld jegens SNCU en is aansprakelijk voor de daardoor veroorzaakte schade, bestaande uit de door Providius vastgestelde materiële benadeling van € 40.868,- en de schadevergoeding van € 32.755,-.

4.19. [REDACTED] heeft aangevoerd dat de schadevergoeding moet worden afgewezen omdat Reglement II van SNCU niet op hem van toepassing is. Dit betoog gaat niet op. De forfaitaire schadevergoeding wordt door SNCU in eerste instantie opgelegd aan ondernemingen in hun hoedanigheid van werkgever. Dit neemt echter niet weg dat bestuurders op grond van onrechtmatig handelen jegens SNCU eveneens aansprakelijk kunnen worden gehouden voor deze schadevergoeding.⁶ Zoals hiervoor is overwogen, is de kantonrechter van oordeel dat [REDACTED] onrechtmatig jegens SNCU heeft gehandeld. De forfaitaire schadevergoeding zal daarom, met inachtneming van deze aansprakelijkheid, worden toegewezen. Ook de wettelijke rente zal, als onweersproken en op de wet gegrond, worden toegewezen.

4.20 De kantonrechter begrijpt dat SNCU de gevorderde aanvullende schadevergoeding (indirect) baseert op artikel 9 lid 4 van Reglement II. [REDACTED] heeft tegen dit onderdeel van de vordering geen afzonderlijk verweer gevoerd. Voor zover zijn stelling dat dit reglement niet op hem van toepassing is mede moet worden opgevat als een betwisting van zijn verplichting om deze vergoeding te voldoen, verwijst de kantonrechter naar hetgeen hiervoor is overwogen. Ook dit deel van de vordering zal daarom worden toegewezen.

4.21 De hoofdvorderingen vallen niet onder het toepassingsbereik van het Besluit vergoeding voor buitengerechtelijke incassokosten (hierna: het Besluit). De kantonrechter zal daarom de gevorderde vergoeding toetsen aan de oriëntatiepunten voor de beoordeling van dergelijke vorderingen uit het Rapport BGK-Integraal 2013, maar met toepassing van de wettelijke tarieven die geacht worden redelijk te zijn. SNCU heeft voldoende gesteld en onderbouwd dat buitengerechtelijke incassowerkzaamheden zijn verricht. De gevorderde vergoeding is in overeenstemming met het tarief in het Besluit en is daarom redelijk. Daarom zal een bedrag van € 1.828,83 inclusief btw worden toegewezen. De gevorderde wettelijke rente is als onweersproken en op de wet gegrond eveneens toewijsbaar.

4.22 [REDACTED] is in het ongelijk gesteld en moet daarom de proceskosten (inclusief nakosten) betalen. De proceskosten van SNCU worden begroot op:

- dagvaarding	€	120,21
- griffierecht	€	1.461,00
- salaris gemachtigde	€	1.732,00 (2 punten x tarief € 866,00)
- nakosten	€	<u>144,00</u>
Totaal	€	3.457,21

4.23. De gevorderde wettelijke rente over de proceskosten wordt toegewezen zoals vermeld in de beslissing.

5. Beslissing

De kantonrechter:

5.1 veroordeelt [REDACTED] om tegen behoorlijk bewijs van kwijting.

- tot nabetaling over te gaan van een bedrag van € 40.868,- aan de betrokken uitzendkrachten na ommekomst van vier weken na betekening van dit vonnis.

⁶ Vgl. Gerechtshof 's-Hertogenbosch 4 juni 2013, ECLI:NL:GHSHE:2013:CA2369

-
- aan SNCU een bedrag te voldoen van € 32.775,-, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf het moment van verschuldigdheid tot aan de dag van algehele voldoening;
  - aan SNCU te voldoen het niet binnen vier weken na betekening van dit vonnis nabetaalde gedeelte van het hiervoor genoemde bedrag van € 40.868,-;
  - aan SNCU te voldoen een bedrag van € 1.828,83, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf de dag der verschuldigdheid tot aan de dag van algehele voldoening;

5.2. veroordeelt [REDACTED] in de proceskosten van SNCU van € 3.457,21, te betalen binnen veertien dagen na aanschrijving daartoe en bepaalt dat als [REDACTED] niet tijdig aan één van de veroordelingen voldoet en het vonnis daarna wordt betekend hij ook de kosten van betekening betalen;

5.3. veroordeelt [REDACTED] in de wettelijke rente over de proceskosten als deze niet binnen veertien dagen na aanschrijving zijn voldaan;

5.4. verklaart dit vonnis uitvoerbaar bij voorraad.

Dit vonnis is gewezen door kantonrechter [REDACTED] en uitgesproken ter openbare terechtzitting van 2 april 2026.

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]